

Odmev iz Afrike

VERA IMAGO BEATAE MARIAE VIRGINIS.
DE BONO CONSIGLIO NUNTIATA IN GENAZZANO VENERANDA

Marija, mati dobrega sveta, prosi za nas

Odmev iz Afrike Katoliški misijonski list v podporo afriških misijonov in oprostitev zamorskih sužnjev. Blagoslovljen po štirih zadnjih papežih. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Izide prvega vsakega meseca.

»Odmev iz Afrike« stane letno 10 lir. Vsako leto ima prilogo »Klaverjev misijonski koledar«. S prilogo stane 12 lir.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ulica 1. (Ček. šte. 10.887.)

Ali pa: Roma (123), Via dell'Olmata 16. (Ček. št. 1/1496.)

Po namenu

dobrotnikov Družbe sv. Petra Klaverja in naročnikov »Odmeva iz Afrike« berejo afriški škofje in misijonarji letno

500 svetih maš.

Delo za rešitev duš

Vsak lahko postane *Podpornik* ali *podpornica* Družbe sv. Petra Klaverja, ki zasleduje najvzvišenejše namene: rešitev duš, spreobrnjenje poganov, odkup ubogih zamorskih sužnjev, širjenje božjega kraljestva v Afriki.

Zato tudi vsi tisti, ki podpirajo to misijonsko Družbo na kakršen koli način, bodisi z molitvijo ali prispevki, postanejo deležni vseh teh zaslug. Deležni postanejo tudi vseh molitev, katere vsak dan opravljajo afriški misijonarji, spreobrnjeni zamorci in Družba sv. Petra Klaverja. Deležni so tudi premnogih odpustkov, katere je sveta Stolica podelila članom Družbe sv. Petra Klaverja.

Kaj je treba storiti, da postanem *podpornik*?

Prispevati letno članarino 3 lire. Prijaviti svoje ime in natančen naslov, istočasno ko se pošlje članarina.

Blagovolite naslavljati na: Družba sv. Petra Klaverja — Ljubljana, Metelkova ulica 1. Ali pa: Roma (123), Via dell'Olmata 16.

Poklic pomožne misijonarke za Afriko

Mladenkam, ki so zavzete za misijone in čutijo v sebi poklic za redovno življenje, toplo priporočamo knjižico: »Poklic pomožne misijonarke za Afriko«. — Cena 1.50 lire. — Naslov: Družba sv. Petra Klaverja, Ljubljana, Metelkova ul. 1.

Zamorski semeniščniki, zbrani v kapeli pri molitvi.

Križarska vojska ljubezni

Danes vas prosim za nekaj, kar vsakdo lahko dá: za ljubezen. Izkažite ljubezen Jezusu in neumrljivim dušam.

Kakor vsako leto, tako bomo tudi letos opravili križarsko vojsko ljubezni, ki se imenuje:

Vojska molitve za Afriko,

in bo trajala od 13. do 21. aprila, to je devet dni pred praznikom Varstva sv. Jožefa.

Nikar ne recite: Kaj so mi mar pogani v Afriki! Po-božnemu krščanskemu srcu je vse drago, kar je Jezusovemu Srcu drago. In kaj mu je dražje ko duše? Tudi duše ubogih zamorcev. Zato pa vsi v »Križarsko molitveno vojsko«!

Ker Jezus pričakuje naše molitve;

ker je dolžnost vsakega kristjana, da sodeluje pri širjenju božjega kraljestva na zemlji;

ker je v Afriki žetev zrela in nam mora biti mar, da ne bo sovražnik žel tam, kjer so Kristusovi apostoli sejali;

ker temne moči danes skupno napadajo Kristusovo kraljestvo, pri nas doma in tudi v misijonskih krajih. Zato je treba, da se tudi mi združimo in da se branimo z najboljšim orožjem, ki je molitev;

ker bo dobri Bog tem bolj varoval našo domovino, čim bolj bomo molili in delali za širjenje božjega kraljestva med pogani.

Za to »vojsko«, ali bolje rečeno devetdnevnicu, lahko rabiš katero koli molitev v čast presv. Srcu Jezusovemu. Posebno primerna je »Molitev k presv. Srcu Jezusovemu za afriške zamorce«, ki je natisnjena zadaj na 3. strani ovitka. Podobice s to molitvijo dobiš pri Družbi sv. Petra Klaverja v Ljubljani, in sicer kolikor izvodov kdo želi. Samo za poravnavo poštnine prosimo.

Križani

Sv. oče papež Leon Veliki piše, njegove besede bemo v rimskem brevirju na Cvetno nedeljo in se takole glase: Doživeli smo spomin trpljenja našega Gospoda. »O, kako smo želeli, da doživimo te svečane spominske dni. In ne smemo molčati, ko nas navdaja tako duhovno veselje in taka radost. Vedno iznova moramo ljudstvu oznanjati to znamenje neskončnega božjega usmiljenja. Zakaj, med vsemi božjimi deli, ki jih človek opazuje in občuduje, nobena stvar našega duha tako ne prevzame, kot trpljenje Odrešenika.« Naj navedemo dokaz za to.

Nek misijonar je srečal starega pogana in začela sta se pogovarjati o Kristusovem življenju, trpljenju in smrti. V vsem tem da se kaže Njegova neizmerna ljubezen. Kmalu po tistem je pogan postal kristjan. In ko sta se drugič srečala, je prosil starček: »Star sem in slaboten, prosim te, imenuj mi še enkrat ime tistega, ki nas je tako ljubil, da je za nas umrl. Še enkrat bi rad to ime slišal iz tvojih ust.« Misijonar pa mu je pokazal križ in rekel: »Glej, to je naš Odrešenik Jezus Kristus.« In starček je z obema rokama objel križ in ga s solzami v očeh gledal, rekoč: »Ljubi Jezus, kako mi je hudo, da sem te tako pozno spoznal.«

Ali ni ta starček samo eden izmed milijonov poganov, ki govori v imenu vseh? Milijoni poganov Jezusa še ne poznajo. Ko bi ga poznali, kako bi ga ljubili! Zato pa mi storimo silno dobro delo, ako se pridružimo »Križarski vojski molitve za Afriko«.

Ljubezen osvaja srca poganov

Pismo afriške misijonarke iz kongregacije Marije angelske.

Danes Vam hočem napisati nekaj veselega in spodbudnega iz našega misijona. Izmed mnogo dogodkov preteklega leta izberem dva, ki pričata bolj ko drugi, kako milost božja v dušah deluje. Dokazujeta tudi, kako res je tisto, kar je veliki primas Afrike, blagopokojni kardinal Lavižeri svojim misijonarjem vedno zabičaval: Po delih ljubezni do bližnjega, po zgledu in nauku Cerkve moramo naše poganе v Afriki pripeljati do spoznanja svete vere Kristusove.

Poslušajte primer neke žene, ki se je v smrtni nevarnosti odpovedala zmoti poganstva in pristopila k veri Kristusovi. Ta povest se je začela že več let poprej. Leta 1925 so prišle sestre misijonarke v Utakataka. Žal, da so že pred njimi bili tukaj krivoverci in razkolniki in so pridobili za svojo zmoto mnogo ljudi. Ti ljudje so bili zmoti prav do zagrizenosti vdani, zato jim ni bilo skoraj mogoče priti blizu. Do sester misijonark so bili zelo hladni in neprijazni.

Nekoč pa je ponoči padla žena glavnega učitelja krivoverca z odra in se pobila tako, da se je bilo bati za njeno življenje. V strahu je prišel mož v naš misijon iskat pomoči. Pater predstojnik je prišel k sestram in jih prosil, naj gredo bolnico pregledat, čeprav je bilo že pozno ponoči, češ: ljubezen do bližnjega to veli. Sestra prednica in še ena sestra sta se v spremstvu nekaj kristjanov podali k bolnici. Ta je bila v nezavesti in sploh ni vedela, kdo je pri njej. To nenavadno delo ljubezni do bližnjega nam je naenkrat naklonilo srca ljudi, ki so dotlej bili še odtujeni. Prijazne zveze so ostale tudi še pozneje, ko se je osebje v misijonu menjalo. Ko sem prišla jaz v misijon, me je sestra prednica opozorila na omenjeno družino. Rada sem večkrat obiskala te ljudi, pa tudi oni so v raznih zadevah prihajali k nam v misijon.

Lani je žena zopet hudo zbolela. Poklicali so nas. Bolnica se je našega obiska zelo razveselila. Bala se je umreti. Ko smo bili mi poleg, je strah prešel. Med pogovorom smo prišli tudi na verske zadeve. Ob slovesu je žena rekla: »Sestra, jaz sem Bogu obljubila, da bom hodila k vam molit, ako ozdravim.«

Vendar ji ni bilo namenjeno, da bi ozdravela, čeprav se ji je drugi dan nekoliko zboljšalo. Vsem svojem je

Misijonarke učijo zamorce tudi vrtnarstva.

povedala isto kakor meni prejšnji dan. Rekla je: »Ozdravela bom; potem pa bom postala kristjana in bom s sestrami molila.«

Jaz sem vprašala njenega moža, če mu je prav, da žena pride k nam molit. Odgovoril je, da mu je prav, da žena lahko po svoji volji stori in pa --- kdo ve, je rekel: morebiti pa imate le vi pravo vero.

Zelo sem bila vesela domov grede. V duhu sem videla ženo zopet zdravo in kako se je ona in vsa družina približala sv. veri. Toda božja pota niso vselej naša pota. Drugo jutro se je zglasila v naši lekarni najstarejša hči vsa solzna, češ: »Mati bo umrla. Vso noč je želela vas, ker hoče, da jo krstite. Pridite hitro, ker sicer bo prepozno.«

Seveda smo takoj šli tja. Bil je skrajni čas, ker bolnica že ni več mogla govoriti. Hitro sem jo krstila. Takoj po svetem krstu je umrla.

Težko je bilo gledati žalost njenih domačih. Po nekaj dneh sem družino zopet obiskala. Mislila sem, da bodo vsi obupani in zagrenjeni. Pa ni bilo tako. Vdan v božjo voljo je rekel gospodar:

»Ljubi Bog jo je k sebi vzela. Ona sicer ne bo molila z vami v misijonu, zato bodo pa moji otroci prišli k vam.«

In tako je bilo. Vsi njegovi otroci hodijo k nam v misijonsko šolo in se pripravljajo na sv. krst. Sam se še ni odločil, toda mi trdno zaupamo, da bo tudi pri njem milost božja zmagala.

Podoben primer sem doživela nekaj mesecev pozneje. Prišel je v te kraje mlad musliman s svojo ženo dela iskat. Na prstu na roki je imel oteklino in je prišel večkrat v našo bolnišnico rano preobvezat. Takoj nam je zaupal in je poslal tudi ženo in hčerko k nam na obiske. Bili smo že prav dobri prijatelji, ko sta mati in hči nenkrat izostali. Končno smo jih mi hoteli obiskati. In res, ko pridemo, s strahom zapazimo, da je mož zelo bolan. Bil je še pri zavesti in je pokazal, da je našega obiska vesel. Ko sem mu omenila sv. vero, se je delal, kakor da ne sliši. Njegova žena pa, čeprav je bila poganka, mu je začela prigovarjati, naj se dá krstiti. Rekla je, da je že dolgo prepričana, da je le katoliška vera prava.

Dolgo smo mu prigovarjali; zdelo se je, da bo zastoj. Bilo je 3. decembra, god sv. Frančiška Ksaverija. Njemu smo se priporočili, ko je bil nekoč toliko duš pridobil za nebesa, naj bi pomagal, da bi tudi ta duša ne bila izgubljena. In res — po dolgem boju je zmagala milost v duši tega muslimana. Odločno je začel zatrjevati, da se svoji krivi veri odpoveduje in da želi umreti v okrilju svete Cerkve. Voda sv. krsta ga je napravila otroka božjega. Drugi dan je bil že v nebesih.

Naj končam, da ne bo predolgo. Koliko podobnih primerov bi še lahko navedla. To naj zadostuje, da vidite, kako Bog skrbi za afriške zamorce in kako se tudi misijonark poslužuje kot orodja.

Se ena prošnja: Oddaljene vaši moremo le redko obiskovati, ker nimamo vozil, in našo lekarno bomo morali kmalu opustiti, ako ne dobimo zdravil. Prosimo, pomagajte nam, ako morete!

Določila sv. Kongregacije de Propaganda

Preč. gospod p. Ticijan Riga, kapucin, je bil imenovan za apostol. prefekta v Hosani (ital. vzh. Afrika).

Preč. gospod p. Ferdinand Baldessari, kapucin, je bil imenovan za apostol. prefekta v Endeber (ital. vzh. Afrika).

Iz apostol. prefekture Cubango v Agnoli je nastala škofija Novi Lisabon. Dosedanji prefekt msgr. Junqueira je postal nje prvi škof.

Iz apostol. prefekture Landana v portugiškem Kongu je nastala škofija Santiago zeleni rt. Dosedanji prefekt msgr. Moreira dos Santoa C. S. Sp. je postal nje prvi škof.

~~~~~

»Prvi tram je — božja volja; drugi tram je — naša volja. Položimo ju povprek: nastal je križ.«

Cerkev svetega Križa v Mekadingu

P. Tomaž, oblat Brezmadežne, prosi pomoči za cerkev sv. Križa v Mekadingu.

Našo misijonsko cerkvico smo začeli zidati pred tremi leti in kaže, da bo, čeprav preprosta, vendarle lepa. Dolga je 36.50 m, široka 11.50 m, visoka pa 5.50 m.

Dragi dobrotniki! Ne morem vam zamolčati, v kakšen strah in v kakšno skrb me pripravlja že sama misel na to, koliko nam še manjka, da bo naša cerkvica dovršena. Rad bi nekaj te skrbi zvrnil na vas. Obenem pa zaupam na božjo Previdnost, ki me je že toliko podpirala do sedaj. Tudi upam, da se vaša srca ne bodo zakrknila spričo moje prošnje. Kot dušni pastir 3000 kristjanov pri cerkvi sv. Križa se oziram na vas in želim, da bi vam mogel hvaležno stisniti desnico, ki mi bo pomagala iz zadrege. Tu vam zastavljam nekaj vprašanj za vaše dobrotnike:

Kdo hoče žrtvovati za nekaj kosov opeke?

Kdo obljubi kaj za streho in ostrešje?

Kdo žrtvuje za vrečo cementa?

Kdo bi rad, da bi se njegovo ime vklesalo v vrata, okno, cerkveni steber?

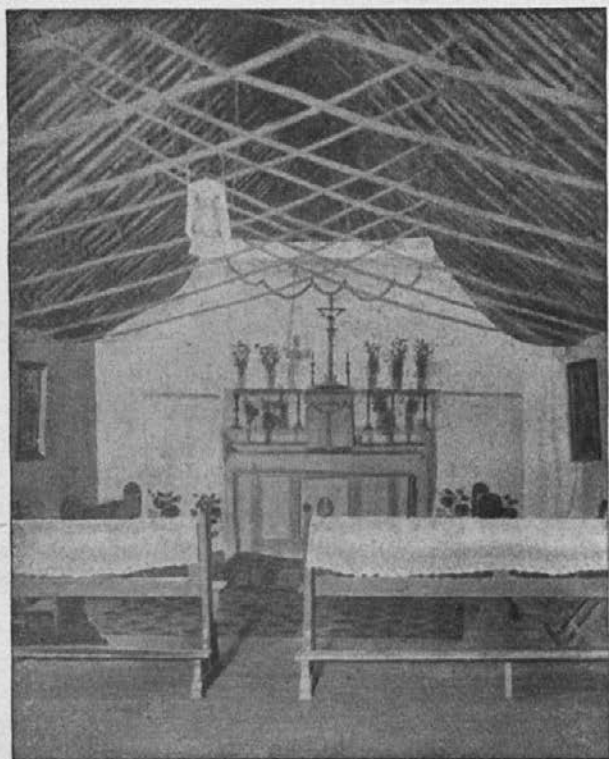
Dragi misijonski prijatelji! To je vse za Boga. Usmilite se ubogih kristjanov. Ne zavrnite roke, ki se vam proži v pomoč.

Zdaj pa, v zaupanju na vašo pomoč, že vidim dan, ko bodo zvonovi z zvonika slovesno vabili v novo cerkev in bo dušni pastir ves vesel, verniki vsi hvaležni in bo šla slava dobrotnikov od ust do ust. Vedite, prijatelji, da bo ta dan eden najbolj veselih mojega misijonskega življenja. Ta dan bo moja verska občina molila za svoje dobrotnike in ljubi Bog bo pisal vaše zasluge v knjigo življenja. Vi boste imeli zasluženje za tisoče naših kristjanov. Ta dan jim bo ostal nepozaben v spominu, vi pa si boste zaslužili višje mesto med svetniki božjimi.

Sestra Odilija prednica misijona sv. Križa, prilaga svoje pismo, v katerem zatrjuje, da je res treba, da se cerkev sv. Križa kmalu dovrši:

Bojimo se, da bo cerkev postala stara, še preden bo dovršena. In kako bi jo potrebovali! Ob nedeljah je kar žalostno videti, kako nedorasli zamorčki po oltarjih sedé in delajo škodo tu in tam. Kadar se sv. obhajilo deli, mora gruča otrok cerkev zapustiti, da se napravi prostor.

Siromašno bivališče evharističnega Jezusa.

Dve tretjini ljudi morata itak zunaj ostati. Da ti niso zbrano in pobožno pri sv. maši, se razume. Zdaj ko je vroče, si poiščejo sence pod bližnjimi drevesi. Kadar pa dežuje, je še slabše. Ob takih razmerah je naša želja le ena: Bog nam daj, da pridemo do nove cerkve. Ko bi vsaj zidovje bilo dodelano in tlak po cerkvi. Toda zabredli smo v dolgove in naprej ne moremo. Zato vas prosim: pomagajte nam s podporo, da cerkev dovršimo!

~~~~~

Naravna moč človeka se kaže, če rečemo samemu sebi:
»Ne!« ali pa: »Moraš!«

»Grdi dnevi so često šteti; lepi pa zelo malo v misel vzeti.«

O, kako smo mi srečni

Poroča sestra Ludovika, misijon Asisi, Reka Oranje.

Z največjim veseljem smo prejeli Vašo pošiljko devet zavojev z dragoceno vsebino. Z ljubeznijo in skrbnostjo ste jih pripravili za nas in jih poslali. Vse nam bo prav prišlo. Od cerkvenih predmetov bo marsikaj že na Veliki teden služilo, drugo pa o Veliki noči. Naša preprosta cerkvičica je za mnogo stvari bogatejša.

Vsem našim dobrotnikom bodi izrečen prisrčen Bog plačaj. Pripomogli so vsak po svoje k temu. Vsak dan se jih bomo spominjali v molitvah. Zdaj, ko smo v začetkih, nam je vsak dar dvakrat koristen. Bog nas večkrat postavlja na preizkušnjo, vendar ne smemo nikdar izgubiti zaupanja in globoke vere vanj.

Naša krščanska občina vidno raste in nam je v veliko veselje. Vrsta katehumenov čaka na sv. krst. Nedeljsko službo božjo pridno obiskujejo. Celo pogani in drugoverci pridejo. Pač slišijo po notranje glas dobrega Pastirja, ki jih vabi k sebi. Ubogi naši zamorci! Koliko truda je treba, da polagoma razumejo božje resnice.

Tudi naša nova šola dobro napreduje. Mnogo veselja doživimo s temi črnoglavčki, čeprav jih le težko pripravimo na red in pridnost. Misel na njih duše nam sladi delo in trpljenje. Kako smo mi srečni, ko smemo pomagati, da toliko duš najde pot do prave sv. Cerkve.

Zamorčki hrepenijo po Jezusu

Piše sestra domačinka iz Peramiho, Vzh. Afrika.

Večkrat se sliši od odraslih kristjanov pomislek, češ da otroci izpod desetega leta niso zmožni, da bi razumeli pomen svetega Rešnjega Telesa. Pa je nasprotno res. Naj navedem en zgled:

Te dni so prinesli v našo bolnišnico zelo bolnega, sedem let starega zamorčka. Ker ni bilo upanja na zdravje, se je potrudila bolniška sestra, da preskrbi malemu Matičku najboljše zdravilo: ljubega Jezusa. Matiček se je že v otroškem vrteu učil krščanskega nauka, zato so sedaj zbrali kar neko sestro domačinko, da Matička pripravi na prvo spoved in sv. obhajilo. Sestra Benedikta je začela pouk v zelo preprosti obliki s tem, da je pomagala Ma-

Tukaj prebiva Jezus, ki bo kmalu prišel v najini srca.

tičku izpraševati vest. Dečko pa je že sam imel vse svoje grehe skupaj seštete in jih je kar po vrsti začel praviti sestri. Tudi kesanje je prav goreče in s premislekom molil. Prečastiti pater, ki je potem dečka izpovedal, se je čudil temeljiti pripravi in razumevanju svojega mladega spovedanca. Potem je Matiček prejel še sv. maziljenje in papežev blagoslov in je s hrepenenjem čakal naslednjega dne, ko mu bo oče misijonar prinesel Jezusa v sveti popotnici. Sestra je ž njim molila molitvice za pripravo in je ostala pri njem tudi po sv. obhajanju, da skupno moli zahvalne molitve. Mali bolnik je za vse molil: za očeta in mater, za sorodnike in sošolce; na vse je mislil.

Bolezen pa se je vlekla. Po osmih dneh je Matiček zaprosil, da bi še enkrat opravil sv. spoved. Sestra mu je obljubila, da ga bo drugi dan zopet pripravljala na ta zakrament. Toda, ko je drugo jutro prišla k bolniku, je zvedela, da je Matiček spoved že opravil. Sestra se je prestrašila, da Matiček morda ni bil dobro pripravljen. Toda prečastiti pater misijonar jo je potolažil, češ: »Matiček se je znal prav dobro spovedati.«

Skoraj ob istem času je ležala v bolnišnici osem let stara zamorska deklica Marija. Imela je vnetje pljuč. Tudi ona je opravila sv. spoved in prejela prvo obhajilo, a z veliko notranjo pobožnostjo. Kmalu nato je njena bela dušica odhitela v nebo.

Kako hvaležni so bolniki za ljubeznivo postržbo.

Ljubezen do bližnjega pri gobavcih

P. Brevi, misijonar v Bafussam Babeng v Afriki, piše:

Bilo je na predvečer petka cvetnega tedna. Stopil sem iz podeželske cerkvice in hotel iti v svojo kočo, ki so mi jo postavili zamorski kristjani. Tedaj mi prideta v mesečini dva človeka naproti. Vprašam ju:

»Kdo sta?«

»Jaz sem, pater.«

»Kdo: jaz?«

»Alojz. Prihajam iz zavoda za gobavce v Bafusamu.«

Nehote sem se za korak unaknil, a sem se zopet osrčil in stopil prišlecema naproti. Nagovoril sem ju kar se da prijazno:

»Kako da prihajata tako pozno?«

»Pater, gobavi kristjani in katehumeni so naju poslali, da ti prineseva 70 francoskih frankov. Zbrali so jih, da bi ti jutri pri nas opravil sv. mašo za nekega gobavca, ki je prejšnji mesec umrl.«

Prav v srce sem bil ginjen ob toliki medsebojni ljubezni zapuščenih revežev. Ker pa sem bil napovedan za Bandjam, nisem mogel gobavcem obljubiti za drugi dan.

Ko pa sem bil prost, sem takoj tja šel. Ob tej priliki je vseh 64 bolnikov prejelo sv. zakramente.

Ljubi Bog, ki bo poplačal tudi kozarec vode, ki ga damo potrebnemu, bo tudi tem revežem povrnil ob svojem času.

Uslišane molitve

na priprošnjo služabnice božje Marije Terezije Ledóchowske.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišanje v neki nujni zadevi. Pošiljam obljubljeni dar za svete maše in za kruh sv. Antona. M. D.

Zahvalim se služabnici božji Mariji Tereziji in sv. Tereziji D. J. za uslišano prošnjo v važni zadevi. N. N. iz Jul. Benečije.

Moj sinček je bil hudo bolan. V tej stiski se v molitvi zatečem k pokojni grofici Mariji Tereziji in obljubim misijonski dar. Fantku je še isti dan odleglo. V zahvalo pošiljam botrinski dar za krst zamorčka na ime Tonček. Svojo družino še nadalje priporočam služabnici božji v varstvo. J. A., G.

Zelo me je bolelo v grlu. Z devetdnevnic se zatečem k služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč. Po drugi devetdnevnic sem ozdravela brez zdravnika. Iskreno se zahvaljujem za prejeto milost in pošiljam botrinski dar zamorski deklici na ime Marija. Iz sreca želim, da bi bila Marija Terezija kmalu proglašena za svetnico. I. P., Ljubljana.

Najiskrenejšo zahvalo izrekam »mamici zamorčkov«, služabnici božji Mariji Tereziji, za podeljeno mi veliko milost; mnogo večjo kot sem zanj prosila. Nikdar ne bom pozabila, kako čudovito me je uslišala. Vedno ji bom hvaležna s tem, da bom po svojih močeh podpirala misijone. V zahvalo pošiljam dar za odkup zamorčka, ki naj se krsti na ime Leopold. F. Virant, Sostro pri Ljubljani.

Prisrčno se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za uslišano prošnjo in se ji še nadalje priporočam. V zahvalo pošiljam obljubljeni botrinski dar zamorčku na ime Jožef. Neimenovana.

Zahvalim se Mariji Tereziji Ledóchowski za prejeto milost in pošiljam botrinski dar. M. M., Postojna.

V neki sodnijski zadevi sem se zatekla k služabnici božji Mariji Tereziji za pomoč in srečen izid in sem bila uslišana. Iskreno se ji zahvalim in pošiljam 50 lir za svete maše njej v čast. — Nadalje pošiljam dar za najpotrebnejše misijone kot zahvalo, ker sem bila uslišana v neki drugi zadevi. — In spet enkrat sem se zatekla k Mariji Tereziji v neki zelo nevarni bolezni, kjer ni bilo upanja brez operacije. Res, brez operacije in na čudovit način je služabnica božja pomagala in vrnila zdravje. Za to veliko milost se ji tisočkrat zahvalim in pošiljam botrinski dar zamorski deklici, ki naj se krsti na ime Julijana. — Končno se iskreno zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji, škofu Slomšku, sv. Mali Tereziji in sv. Janezu Bosku v neki drugi zadevi, kjer ni bilo nobenega človeškega upanja več. Ko sem obljubila dar, če bom uslišana, in sem opravila devetdnevnic, je takoj prišla pomoč in moje iskrene želje so se na čudovit način izpolnile. Danes izpolnjujem svojo obljubo in pošiljam dar za

najpotrebnejše misijone. Nebeškim priprošnjikom se še nadalje priporočam in prosim objave v »Odmevu«.

Neimenovana iz Jul. Benečije.

Zahvaljujem se Mariji Tereziji Ledóchowski za uslišano prošnjo v važni zadevi.

A. S., Dobrova.

Najprisrčneje se zahvalim služabnici božji Mariji Tereziji za srečno vrnitev brata od vojakov in pošiljam obljubljeni dar za misijone.

J. B., Semič.

V kočljivi zadevi sem se v molitvi zatekla k blagopokojni grofici Ledóchowski. Obljubila sem javno zahvalo v »Odmevu« in dar za afriške misijone, če bom uslišana. Vse se je srečno izteklo in danes z veseljem izpolnjujem svojo obljubo.

Neimenovana, Črnomelj.

Materi zamorčkov, grofici Mariji Tereziji, izrekam najiskrenejšo zahvalo za ozdravljenje moje desetletne hčerke. Bolehala je dalj časa in imela strašne napade v trebuhu. Tako neznana je bila ta bolezen, da vsak, kdor je videl otroka v tem stanju, je rekel, da ni videl še kaj takega. Padla je v nezavest in jo je tako premetavalo, da je nisem mogla sama obdržati. Bila sem ž njo pri devetih zdravnikih in to večkrat, a nihče ni vedel pomoči. Tedaj sva se s hčerko zatekli k služabnici božji Mariji Tereziji. Kadar se je prebudila iz nezavesti in je v trebuhu čutila grozne bolečine, sva jo zaupno klicali na pomoč, rekoč: »Marija Terezija, Ti pomagaj, ker si že tolikim izprosila zdravje!« Tako sva ponavljali pred njeno podobo in opravljali devetdnevnic. Najsrčnejša zahvala troedinemu Bogu in njegovi služabnici Mariji Tereziji za dobljeno zdravje. Preteklo je že skoraj pol leta, odkar je moja hčerka zdrava, in namesto joka se razlega sedaj veselo petje. — Obljubila sem javno zahvalo v »Odmevu« in misijonski dar, kar sedaj hvaležno izpolnjujem. Marijo Terezijo pa še nadalje prosim, naj ostane naša priprošnjica pri Bogu. Želim, da bi bila čimprej povišana na oltarje. A. Š., Sadinja vas.

Blagopokojni grofici Mariji Tereziji Ledóchowski se najiskreneje zahvaljujem za prejeta milost, da nas je na čudežen način rešila smrti in nam obvarovala imetje. V zahvalo pošiljam skromen dar in prosim objave v »Odmevu iz Afrike«. Služabnici božji se še nadalje priporočam.

A. B., U. s.

V zahvalo služabnici božji Mariji Tereziji pošiljam botrinski dar zamorski deklici, ki naj se krsti na ime Justina. Služabnici božji se še nadalje priporočam.

J. K., Ljubljana.

Priporočajo se služabnici božji Mariji Tereziji, sv. Jožefu in sv. Tereziji D. J.: M. D. priporoča svoja brata v dušnih in telesnih zadevah. — N. N. za ozdravljenje in polajšanje zobnih bolečin.

Popolni odpustki

za člane Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

dne 3. aprila: sv. Benedikt Filadelfa, zamorec.

dne 26. aprila: Marija Mati dobrega sveta.

dne 29. aprila: sv. Peter, mučenec (ustanovni dan Družbe sv. Petra Klaverja).

Ponatis člankov iz »Odmeva iz Afrike« ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančno navedbo vira. — Predstavniki in lastniki lista Družba sv. Petra Klaverja v Ljubljani. — Odgovorni urednik: Jože Košiček v Ljubljani. — Tiska Ljudska tiskarna v Ljubljani (J. Kramarič).

Molitev k presv. Srcu Jezusovemu za uboge afriške zamorce

Za devetdnevnicu pred praznikom »Varstva sv. Jožefa«
(od 13. do 21. aprila)

O mili Jezus, Odrešenik vsega človeštva, poglej milostno na afriške zamorce, ki živijo v največji revii in zdihujejo v jarmu pregrehe. Zatekamo se k Tebi in Te prosimo za svoje najnesrečnejše brate, da bi potolažili Tvojo češčnja vredno pravičnost. Združeni z vsemi dušami, ki Te ljubijo, Te zahvalimo za vse neskončne dobrote, ki si jih podelil nam in tudi tem narodom. Z željo navdani, da bi Tvojemu presvetemu Srcu zadostili, Te ponižno prosimo: odpusti jim nevero! Objokujemo vse grehe, s katerimi so ti narodi Tvoje božje veličastvo razžalili. Kot povračilo in v spravo Ti darujemo naš največji zaklad — Tvoje lastno presveto Sree, ki je zaradi grehov trpelo neskončne muke. Sprejmi tudi, da se popravijo te krivice, molitve, zaslužnja in zadostila Tvoje presvete Matere Device Marije in njenega ženina svetega Jožefa, vseh angelov in svetnikov, kakor tudi vse katoliške Cerkve.

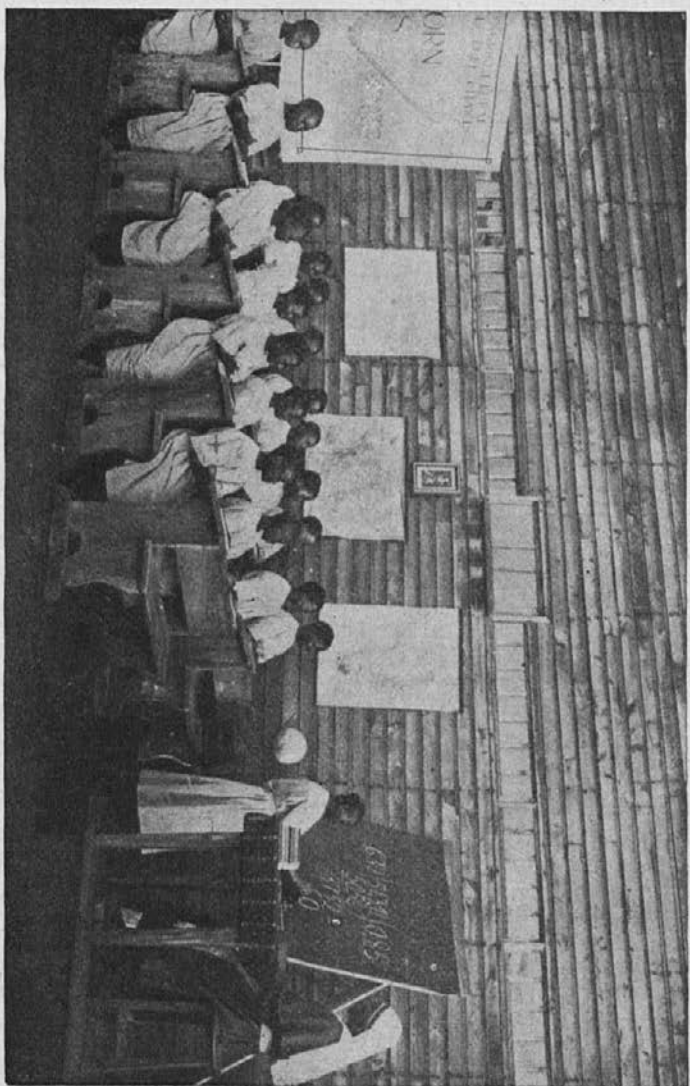
O ljubeznivi Jezus! bodi naklonjen nesrečnim zamorskim rodovom! Razsvetli jih, ki živijo v temi in smrtni senci. Amen.

Sveti Jožef, zgled in varuh vseh čistilcev presvetega Srea, in sveti Peter Klaver, patron zamorskih misijonov, prosita za nas in uboge afriške narode! Amen.

Sveta apostolska Stolica je dovolila za vsako devetdnevnicu, katera se kadar koli v letu javno ali zasebno opravlja v čast presvetemu Srcu Jezusovemu, tele odpustke:

1. 300 dni za vsak dan devetdnevnic.

2. Popolni odpustek med devetdnevnicu ali v naslednjih osmih dneh. (Pogoji: spoved, sveto obhajilo, molitev po namenu sv. očeta.)

Ukazeljne zamorske deklice pri poduku njihove domače sestre učiteljice.